

Bugün gazete okurken, neden bu adamların ucuz fikirleriyle zamanımı öldürüyorum, diye bir düşünce gezindi kafamda. Sonra kendi *elitliğime* kızdım.

Ucuz fikirler. Bir gazetenin o gün için insanları oyalamaya yarayan ancak uzun bir düşünce süreci yürütülmemiş fikirleri. Bunları gereğinden fazla ciddiye alan çok insan var, bir de oralarda yazarların kendilerini önemli bir iş yapıyormuş gibi görmesi var. Bunların hepsi, bir noktada eğlencenin başka bir adı.

Gazete yazısı, *ipso facto*, ucuzdur. Ucuz olmak zorundadır. Yazıp yazıp silemezsiniz. Uzun tefekkür edemezsiniz. Bildiğiniz, bilmediğiniz, önyargılarınız, sloganlarınız neyse hepsini toparlayıp kağıda aktarırsınız.

Bana garip gelen şu: Herhangi bir kavga esnasında yazılarını canla başla savunurlar. İnsanın *ekmek parası*, *ağır yazar* olmasına bağlıysa, bir ölçüde anlayabilirim ama her durumda meseleyi bir kişilik meselesi haline getirmenin manası yok. Tabii konu, kavganın rating'leri artırması olabilir ve ben de çok saf olabilirim.

Bir gün insanları çiftliklerde yetiştirmek gerekecek mi? Yoksa insan tamamen lüzumsuz, neredeyse *evcil hayvan* mesabesinde bir şey mi olacak?